

Շուշանիկ Կուրդիսյան

Ես ու դու

Գարնան օր էր, ջինջ առտու՝
Պատահեցինք ես ու դու . . .
Ու ինձ տվիր մի ալ վարդ,
Ասիր . «Ահա կրծքիդ գարդ»:

Բայց շունեի ես ոչինչ .
Օրն էլ այնպե՛ս պարզ էր, ջինջ . . .
Մի լավ սիրտ կար կրծքիս տակ,
Ասի, առ քեզ հիշատակ:

Իմ անթառամ սրտի հետ
Գիտեմ, գոհ ես ու հպարտ . . .
Իսկ վարդդ ալ հոտավետ
Մի օր ապրեց, կրծքիս գարդ:

Խորշոմ իջավ իմ ճակտին,
Կարոտեցի՛ այն ճամփին,
Ուր պատահանք ես ու դու,
Երբ գարուն էր, ջինջ, առտու . . .